

3

DE DEFINITIONE ET PARTIBVS MEDICINÆ, EX HIPPOCRATE, GALENO ET AVICENNA.

MEDICINA (inquit Hippocrates) est adiectio deficientis et ablatio superantis, in hominum corporibus.

MEDICINA (ait Galenus) est scientia salubrium, insalubrium et neutrorum.

MEDICINA (ait Avicenna) est scientia qua humani corporis dispositiones noscuntur, ex parte qua sanatur, uel ab ea remouetur, ut habita sanitas conseruetur, et amissa recuperetur: cuius partes sunt due,

THEORICA, que proprie confert demonstrando scientiam, et in quatuor diuiditur partes. Nam uel demonstrat

Qual. eas conuenientes vocat, quæ in natura corporis consistunt.

Res non naturales, que sanitatem tuentur: que sunt aduq. sanitatem qualem accipiuntur. Scilicet, sed nosq. longis in uicibus res non natus appellatur, non qd. natus dicitur, sed qd. corpus nostrum, nisi hoc natus, ut uetus sit res, inuenit.

Res præter naturam, que corpus humanum ledunt, ac destrunt: que sunt

Morbus.
Causa.
Symptoma.

Dicitur *παθησις*.

Signorum obseruationem, per

Prætorum cognitionem.
Præsentium inspectionem.
Futurorum præfagia.

Dicitur *γνωσις*.

PRACTICA, que proprie confert demonstrando methodum curandorum morborum, et tripliciter,

Visu: et dicitur *θεωρησις*.
Medicamentis: et appellatur *φαρμακωσις*.
Manu et uocatur *χειρουργική*.

Dicitur *θεραπευτική*.

1 Elementa.
2 Temperamenta.
3 Humores.
4 Membra siue partes.
5 Spiritus.
6 Virtutes seu facultates.
7 Operationes seu functiones.

Res naturales, quibus corpus humanum conflatur, que sunt

Dicitur *φυσικωσις*.

Aër.
Cibus.
Potus.
Motus.
Quies.
Somnus.
Vigilia.
Repletio.
Inanitio.
Animi affectus.

Dicitur *συνεχέ*.